

Halleluja

Av Bjørn Sortland
Illustrert av Marvin Halleraker
Utgitt av IKO forlag, 2009

Vakkert om Händel

Å skrive fiktivt om faktiske forhold er få forunt å beherske. Som oftest blir det lite moro og mye nytte. Bjørn Sortland er en av dem som får det til.

Han har gjort det før. I *Raudt, blått og litt gult* (Samlaget 1993) lar han Oda vise oss vei inn i kunsthistorien. I *Å vente på regnbogen* (Samlaget 1998) forteller han om Louise som møter Chagall på en benk i parken. Og i *Den blå, blå himmelen* (Samlaget 2000) får 11 år gamle Giovanni være med Giotto når han utformer freskemaleriene i Scrovegnikapellet.

I *Halleluja* handler det om unggutten John, hans møte med komponisten Händel, om London på 1700-tallet, om fattigdom og nød, om å tro, og om å våge å handle ut fra indre overbevisning.

John er opptatt av musikk. Det er også foreldrene. Far er fiolinist, mor har sunget i operaen. Men nå er mor syk og nekter å stå opp. Hun har mistet to barn og legen har sagt at hun ikke kan få flere. John er fortvilet. Han kan godt tenke seg søsken, og er redd moren skal dø eller reise tilbake til Tyskland der hun kommer fra. Huset deres, som før var fylt av gode ord, latter og musikk, er stille. Det er bare John som lager lyder. Han slår på gjenstander. Lager PLING og KLING og KLÅNG av alt. For musikken bor alle steder, alt har lyd.

Det sjelsettende møte med Händel skjer på The Founding Hospital, et barnehjem som Händel støttet. Her møter John mesteren selv, den mektige musikken

(«Messias» ble fremført her i 1750) og nye utfordringer i form av fortvilte mødre som ikke får plass til barna sine på barnehjemmet.

Teksten er vakkert illustrert av Marvin Halleraker. Lavmælt, med tynn strek og forsiktig fargebruk, puster han liv i personene og tiden de er en del av. Gjør dem viktige og interessante.

Bakerst finnes ordforklaringer, hvor vi blant annet får forklart hva et oratorium er, en mer faktaorientert beskrivelse av Händels liv, hans musikk og livet i London 1700-tallet.

Styrken i Bjørn Sortlands kunstprosjektbøker er at de alle har en sterk og selvstendig

fortelling som inngang til kunstformidlingen. Historien i *Halleluja* griper, ikke fordi Händel er med, men fordi John er det, og fordi den har et budskap om godhet i seg.

Anbefalt av Anne-Stefi Teigland

«STYRKEN I BJØRN SORTLANDS KUNSTPROSJEKTBØKER ER AT DE ALLE HAR EN STERK OG SELVSTENDIG FORTELLING SOM INNGANG TIL KUNSTFORMIDLINGEN»